

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce: D.Ch.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Městský úřad Mariánské Lázně**, se sídlem Ruská 155, Mariánské Lázně, zastoupenému JUDr. Milanem Veselým, advokátem, se sídlem Hroznatova 773, Mariánské Lázně, v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhal vydání rozsudku: „Zásah žalovaného, spočívající v nezákonném nepotvrzení přijetí podání učiněného e-mailem z adresy ... na adresu elektronické podatelny žalovaného, dne 9. 11. 2015 v 15:04 hodin, byl nezákonný.“ Dále žalobce požadoval přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. V žalobě žalobce uvedl, že se dovolává prohlášení nezákonnosti zásahu žalovaného, který byl započat dne 9.11.2015 a trvá ke dni podání žaloby. Nezákonný zásah spočívá v nepotvrzení přijetí elektronicky (e-mailem) učiněného podání, ač bylo prokazatelně učiněno. K tomu žalobce uvedl, že učinil dne 9.11.2015 v 15:04 hodin e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem vydaným důvěryhodnou certifikační autoritou PostSignum (Česká Pošta, s.p.) z elektronické adresy ... na adresu elektronické podatelny žalovaného, epodatelna@marianskelazne.cz, podání, jehož obsahem bylo odvolání v právní věci vedené žalovaným pod sp. zn. DOP/15/3113 LK. Žalovaný nijak nepotvrdil přijetí podání, ačkoliv mu bylo doručeno. Povinnost žalovaného potvrdit v takovém případě odesílateli, že byl dokument doručen, žalobce odůvodňoval ustanovením § 4 odst. 8 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby. Pokud žalovaný postupoval v rozporu s touto vyhláškou, postupoval nezákonně, přičemž takový postup je nezákonným zásahem. Dle názoru žalobce je nezákonným zásahem i nezákonná nečinnost.

3. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.2.2015, čj. 15A 49/2014-47: „*V případě, kdy se ze strany správního orgánu jedná o nezákonný zásah ve formě nezákonné nečinnosti, která spočívá v jiném nekonání, tj. v neučinění nějakého jiného úkonu, je třeba se soudní ochrany domáhat prostřednictvím zásahové žaloby dle § 82 s.ř.s. Stěžejním rozlišujícím znakem, od něhož se musí odvíjet procesní postup žalobce, tj. zda se bude žalobce domáhat soudní ochrany prostřednictvím nečinnostní, resp. zásahové, žaloby, je vždy zamýšlený výsledný „produkt“ postupu správního orgánu. Jestliže tímto „produktem“ postupu správního orgánu má být vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení, je prostředkem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu nečinnostní žaloba dle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. Má-li však být „produktem“ postupu správního orgánu provedení faktického úkonu, jak tomu bylo v nyní posuzované věci, tak prostředkem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu spočívající v neprovedení faktického úkonu je výhradně zásahová žaloba dle § 82 s.ř.s.*“

4. V důsledku nezákonného zásahu žalovaného žalobce pozbyl právní jistoty stran doručení podání, byl nucen podání učinit alternativním způsobem (poštou, na což vynaložil 13 Kč) a byl krácen na svém veřejném subjektivním právu zaručeném § 37 odst. 4 správního řádu, učinit podání e-mailem a dosáhnout právní jistoty stran učinění podání dle § 4 odst. 8 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby. Žalobce považoval přístup žalovaného za nebezpečný pro celé právní prostředí, neboť žalobci je známo, že v případě správních orgánů jich postupuje v souladu s § 4 odst. 8 vyhlášky o podrobnostech výkonu spisové služby cca jen 50 %, což fakticky znemožňuje efektivně komunikovat se správními orgány prostředky elektronické komunikace. Žalobce proto podal žalobu, neboť nelze akceptovat stav, kdy většina správních orgánů sice podání přijme, ale jeho přijetí nepotvrdí, přičemž pokud následně některé podání zapře, podatel nemá jeho učinění jak prokázat. Ostatně, dle konstantně vyjadřovaného právního názoru zdejšího soudu je nepotvrzení přijetí e-mailu „účelovou obstrukcí a výrazem zneužití práva“, tedy jde bezpochyby o zásah mimořádné intenzity.

5. Dle žalobce je podaná žaloba včasná, neboť o nezákonném zásahu se žalobce dozvěděl teprve z rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského Kraje ze dne 3.12.2015, čj. 3611/DS/15-4, které mu bylo doručeno dne 9.12. 2015. Dříve žalobce o nezákonném zásahu vědět nemohl, neboť zásahem je v tomto případě kumulativní splnění dvou podmínek, tj. 1) žalovaný

nepotvrdí přijetí podání a 2) podání je i přesto prokazatelně doručeno. Právě splnění podmínky 2) žalobce zjistil teprve z rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského Kraje, kde se explicitně konstatuje existence podání žalobce ze dne 9.12.2015.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Žalobu označil s odkazem na § 85 s.ř.s. za zcela nedůvodnou a nepřípustnou. Dle žalovaného k nezákonnému zásahu ve věci žalobce nedošlo a na svých právech nebyl zkrácen. Navíc je žaloba směřována proti Městskému úřadu Mariánské Lázně, který nemá právní subjektivitu, proto nemůže být v soudním řízení pasivně legitimován.

7. Žalovaný žalobu v celém rozsahu odmítal s tím, že je toto podání očividně účelovým jednáním a neakceptovatelným zatěžováním soudu. Žalobce se mohl a měl nápravy nedoručeného potvrzení domáhat jinými právními prostředky, navíc této „technické závadě“, kterou žalobce dokonce považuje za nezákonný zásah správního orgánu, není možné a žádoucí propůjčovat velký význam, neboť potvrzení o doručení nijak neovlivňuje zásadní procesní úkony v řízení, má mít pouze informativní charakter, určitou míru chybovosti lze u systémů e-podatelen očekávat, neboť v opačném případě by soudy byly zahlceny obdobnými případy. Je zřejmé, že se žalobce úporně snaží ve svém případě dopravního přestupku doslova „vykonstruovat“ procesní vadu, která by mohla výsledek řízení zvrátit.

8. Žaloba je v neposlední řadě irelevantní i z toho důvodu, že žalobce podal elektronicky odvolání proti rozhodnutí ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. DOP/15/3113 LK až dne 9.11.2015, tj. až šestý den po nabytí právní moci příslušného rozhodnutí, které nastalo dne 3.11.2015. V den žalobcova podání již bylo řízení pravomocně ukončeno, a proto ani nelze domnělý nezákonný zásah ze strany žalovaného ve spojení s tímto řízením dovozovat.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

9. O žalobě rozhodl soud po provedeném jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

10. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

11. Podle § 83 s.ř.s. *žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného*

bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec. Na základě uvedeného ustanovení je žalobcem označený žalovaný v daném soudním řízení pasivně legitimován, neboť podle žalobního tvrzení byl správním orgánem, který provedl nezákonný zásah vůči žalobci.

12. Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.* Podle odst. 2 věty první uvedeného ustanovení *soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.* Podle odst. 3 tohoto ustanovení *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*

12. V dané právní věci krajský soud rozhodoval k návrhu žalobce o tom, zda byl nezákonným „zásah žalovaného, spočívající v nezákonném nepotvrzení přijetí podání učiněného e-mailem z adresy ... na adresu elektronické podatelny žalovaného, dne 9. 11. 2015 v 15:04 hodin, byl nezákonný.“ Vycházel proto ve smyslu § 87 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době žalobcem tvrzeného zásahu.

13. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

14. Žalovaný vydal dne 16.10.2015 pod čj. DOP/15/7646/LK rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným, že se byť z nedbalosti „dopustil přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tím, že dne 8.4.2015 kolem 14:36 hodin na silnici č. 1/21 v úseku před obcí Drmoul ve směru od Staré Vody, kde je dopravním značením povolena nejvyšší rychlost jízdy 70 km/h, řídil motorové vozidlo tov. zn. Audi 4G, reg. zn. ..., kdy mu byla silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam v.č. UX 018016 naměřena rychlost jízdy 97 km/h. Po odečtu tolerance (+/- 3%) mu byla naměřena rychlost jízdy 94 km/h. Rychlost jízdy tedy překročil o 24 km/h. Tímto svým jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“ Žalobci za to byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Rozhodnutí obsahuje poučení o možnosti podat proti němu odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne jeho oznámení a o tom, že se do lhůty určené pro odvolání nezapočítává den oznámení rozhodnutí. Z rozhodnutí je zřejmé, že byl žalobce v daném správním řízení zastoupen na základě plné moci ...

15. Uvedené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno do datové schránky ID 4ehxuvv dne 16.10.2015 v 18:18:31 hodin, kdy se do datové schránky přihlásila ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a automatizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, osoba oprávněná k přístupu.

16. Mezi účastníky není sporu o tom, že bylo do e-podatelný žalovaného dne 9.11.2015 doručeno podání učiněné e-mailem z adresy ... dne 9.11.2015 v 15:04 hodin.

17. Žalobcem podané odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.10.2015, čj. DOP/15/7646/LK, bylo rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 3.12.2015, čj. 3611/DS/15-4, podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděně podané. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno: „*Odvolání bylo podáno dne 09.11.2015. V posuzovaném případě se jedná o odvolání přípustné, které však bylo, vzhledem k datu oznámení rozhodnutí, podáno opožděně. Lhůta pro podání odvolání činí dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu 15 dnů ode dne oznámení, resp. doručení rozhodnutí. Jedná se o lhůtu zákonnou, kterou nelze zkrátit, prodloužit či změnit správním orgánem či dohodou účastníků řízení. Po jejím marném uplynutí je vydané rozhodnutí pravomocné. V daném případě bylo rozhodnutí zmocněnci odvolatele doručeno datovou schránkou dne 16.10.2015. Dnem následujícím pak počala běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání, která marně uplynula dne 02.11.2015. Následujícího dne, tj. dne 03.11.2015, nabylo rozhodnutí právní moci. Odvolání proti rozhodnutí bylo podáno dne 09.11.2015, tedy opožděně, kdy tímto odvolatel reagoval na již pravomocné rozhodnutí.*“

Právní hodnocení

18. Krajský soud posuzoval, zda je nezákonným zásahem, když žalovaný nepotvrdil přijetí podání učiněného e-mailem z adresy ... dne 9.11.2015 v 15:04 hodin, doručení na adresu elektronické podatelny žalovaného.

19. Podle § 37 odst. 4 věty první správního řádu *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem*. Žalobce podal odvolání proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu v elektronické podobě. Povinnost správního orgánu potvrdit přijetí takového podání vyplývá z § 4 odst. 8 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech spisové služby, kde je stanoveno: *Pokud je veřejnoprávní původce schopen z dokumentu v digitální podobě včetně datové zprávy, v níž je obsažen, doručení na elektronickou adresu podatelny podle § 2 odst. 3 písm. c) zjistit adresu elektronické pošty odesílatele, potvrdí na základě výsledků zjištění podle odstavců 1, 4 a 5 odesílateli na tuto adresu, že dokument byl doručen a splňuje podmínky stanovené touto vyhláškou a veřejnoprávním původcem pro přijímání dokumentů. Součástí zprávy o potvrzení doručení je alespoň a) datum a čas doručení dokumentu s uvedením hodiny a minuty, popřípadě sekundy a b) charakteristika datové zprávy, v níž byl dokument obsažen, umožňující její identifikaci*. Žalovaný nečiní sporným, že toto ustanovení porušil a žalobci doručení elektronického podání jeho odvolání nepotvrdil.

20. Žalobce argumentoval rozsudkem Krajského soud v Ústí nad Labem ze dne 11.2.2015, čj. 15A 49/2014-47, který řešil otázku, kdy je třeba ve správním soudnictví podat žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a kdy žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Zdejší krajský soud se ztotožňuje se závěrem učiněným v citovaném rozsudku, že je stěžejním rozlišujícím znakem, od něhož se musí odvíjet procesní

postup žalobce, tj. zda se bude žalobce domáhat soudní ochrany prostřednictvím nečinnosti, resp. zásahové, žaloby, vždy zamýšlený výsledný „produkt“ postupu správního orgánu. Jestliže tímto „produktem“ postupu správního orgánu má být vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení, je prostředkem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu nečinnostní žaloba dle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. Má-li však být „produktem“ postupu správního orgánu provedení faktického úkonu, je na místě podat zásahovou žalobu. V daném případě bylo výsledným „produktem“ zamýšleným žalobcem potvrzení správního orgánu, že mu bylo doručeno žalobcovo elektronické podání odvolání učiněné dne 9.11.2015 v 15:04 hodin. Pokud mu přijetí tohoto podání žalovaným potvrzeno nebylo a žalobce, resp. jeho zástupce, chtěl mít najisto postaveno, že bylo jeho elektronické podání žalovanému doručeno, měl možnost podat k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného podnět k opatření proti nečinnosti žalovaného podle § 80 odst. 1 správního řádu, podle něhož *nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví*. Tento procesní postup však žalobce nezvolil a podnět k opatření proti nečinnosti žalovaného nadřízenému správnímu orgánu nepodal. Pokud by nebylo dle žalobce učiněno nadřízeným správním orgánem příslušné opatření ve smyslu § 80 správního řádu, bylo na místě podat žalobu na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 a násl. s.ř.s. V daném případě se nejedná o situaci, kdy by žalovaný neprovedl nějaký konkrétní faktický úkon, jehož neprovedením by bylo přímo zasaženo do žalobcových práv nebo zasaženo přímo proti žalobci, jak má na mysli § 82 s.ř.s., proto žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v porušení § 4 odst. 8 vyhlášky o podrobnostech spisové služby nemůže být důvodná.

21. Krajský úřad Karlovarského kraje, jako ve smyslu § 89 odst. 1 správního řádu žalovanému nejbližší nadřízený správní orgán, vydal rozhodnutí ze dne 3.12.2015, čj. 3611/DS/15-4, jímž rozhodl o odvolání žalobce učiněném elektronicky dne 9.11.2015 v 15:04 hodin. Procesní pochybení žalovaného spočívající v tom, že ve smyslu § 4 odst. 8 vyhlášky o podrobnostech spisové služby nepotvrdil postupem v tomto ustanovení stanoveným přijetí tohoto podání, nemělo vliv na skutečnost, že bylo odvolání podáno a následně o něm bylo odvolacím správním orgánem rozhodnuto. Uvedené procesní pochybení žalovaného tedy nemohlo mít vliv na zákonnost procesního postupu správních orgánů ve správním řízení o předmětném přestupku žalobce. Žalobce jím nemohl být ve smyslu § 82 s.ř.s. přímo zkrácen na svých právech, proto jej nelze označit za nezákonný zásah žalovaného.

22. Nesprávná je argumentace žalobce, že podal žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného proto, že považoval přístup žalovaného za nebezpečný pro celé právní prostředí, neboť je mu známo, že v případě správních orgánů jich postupuje v souladu s § 4 odst. 8 vyhlášky o podrobnostech spisové služby cca jen 50 %, což fakticky znemožňuje efektivně komunikovat se správními orgány prostředky elektronické komunikace. Žalobce proto podal žalobu, neboť nelze akceptovat stav, kdy většina správních orgánů sice podání přijme, ale jeho přijetí nepotvrdí, přičemž pokud následně některé podání zapře, podatel nemá jeho učinění jak prokázat. K tomu krajský soud uvádí, že žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu se může soudní ochrany ve smyslu § 82 s.ř.s. domáhat jen ten, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. V řízení o žalobě na ochranu proti

nezákonnému zásahu proto soud posuzuje ve smyslu uvedeného ustanovení soudního řádu správního vždy jen tvrzení konkrétního žalobce o porušení jeho práv a to konkrétním správním orgánem (žalovaným). Uvádí-li žalobce následně, že dle konstantně vyjadřovaného právního názoru zdejšího soudu je nepotvrzení přijetí e-mailu „účelovou obstrukcí a výrazem zneužití práva“ a na základě toho dovozuje, že jde bezpochyby o zásah mimořádné intenzity, pak krajský soud s tímto názorem žalobce nesouhlasí. Jednak proto, že musí být otázka posouzení nepotvrzení přijetí elektronického podání správním orgánem v každém konkrétním případě posouzena zcela individuálně vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu v konkrétně posuzovaném případě. A zejména pak proto, že žalobce uvedené tvrdí obecně, aniž by odkázal na konkrétní případ, kdy zdejší soud k jím citovanému závěru dospěl.

23. Žalobce navrhoval v žalobě provést důkazy ke svým tam uvedeným tvrzením a při jednání soudu navrhoval, aby soud provedl důkaz záznamem žalovaného o doručených podáních, výpovědí svědka – pracovníka podatelny žalovaného a znaleckým posudkem z oboru elektroniky, kterým by bylo prokázáno, jak funguje e-podatelna. Žalovaný navrhoval k důkazu listinu, dle jeho názoru prokazující, kdy a jak bylo podání žalobce ze dne 9.11.2015 žalovanému doručeno. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť mezi účastníky řízení nebylo sporu o skutkovém základu sporu, kterým byla žalovaným nepopíraná skutečnost, že žalobci neodeslal elektronicky oznámení, že bylo elektronicky podané odvolání žalobce dne 9.11.2015 žalovaným přijato. V daném případě se proto jednalo o posouzení, zda bylo toto pochybení žalovaného nezákonným zásahem či nikoliv. Provedení důkazů navrhovaných žalobcem a důkazu navrhovaného žalovaným proto soud vyhodnotil jako nadbytečné.

Závěr

24. Krajský soud dospěl na základě uvedeného k závěru, že v dané věci nebyly splněny podmínky stanovené § 82 s.ř.s., nepotvrzení přijetí podání učiněného e-mailem z adresy... na adresu elektronické podatelny žalovaného dne 9.11.2015 v 15:04 hodin není nezákonným zásahem. Žalobu proto shledal nedůvodnou a podle § 87 odst. 3 s.ř.s. ji zamítl.

VI. Náklady řízení

25. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, má proto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. proti žalobci, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Žalovaný požadoval náhradu nákladů řízení, které mu vznikly udělením plné moci k zastupování advokátovi. Soud žalovanému náhradu těchto nákladů řízení nepřiznal, neboť vyjádření k žalobě podané žalovaným v této právní věci a účast na jednání soudu dne 3.5.2016 nepovažuje za úkony vybočující z běžné úřední činnosti městského úřadu velikosti žalovaného. Za takový úkon by bylo nutno považovat například řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitějšího soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před

soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). O takovou situaci se v daném případě nejedná. Proto náklady žalovaného za zastupování advokátem soud nepovažuje za důvodně vynaložené a žalovanému právo na jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 3. května 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová